**Выходить у Львовѣ** що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

**Администрація** пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

**Редакція** ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковзнй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй бдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

**Предплата** у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 84. | Нинѣ: Завтра: | гр. | Агафіѣ Ірин. Симеон. и А. | рим. | Виталіса Петра М. | Четверъ 16 (28) цвѣтня 1892. | Входъ сонця 4 г. 47 м., заходъ 7 г. 8 м. Баром. 758 терм. + 14·2° + 6·0° | Рôкъ II.

## Всюды бомбы.

Краснои поры готова ще дôждати ся стара Европа пôдъ конець девятнацятого столѣтя. Ото колись одного красного дня, коли пробудимо ся, побачимо, що мы вже не на той поганôй старôй земли, що була неприступна на всякій модный поступъ, але десь на мѣсяци, або на Марсѣ. А коли тогды станемо слѣдити за силою, що насъ такъ несподѣвано перенесла зъ одного свѣта на другій, то побачимо, що тою силою була зъ однои стороны щира и вѣрна дружба безрадпои и обезсиленои републики зô зруйнованымъ и зôгнилымъ автократизмомъ Россіѣ, а зъ другои велика печаливôсть новомодныхъ реформаторôвъ о добро своихъ бѣдныхъ братôвъ, що доси въ потѣ чола мусѣли працювати на хлѣбъ насущный. Всѣ тй прителѣ людскости въ имя цивілізаціѣ и поступу, въ имя розвою національного и економічного, обложили доокола̂сенька ту непоправну Европу дінамітовыми, меділітовыми, робурітовыми и якъ они тамъ ще называють ся, бомбами та бездымнымъ порохомъ, такъ, що она ажь опинила ся десь тамъ въ горѣ на якôйсь звѣздѣ Тамъ десь въ горѣ лѣпше якъ тутъ на земли, тожь найлѣпше було всѣхъ чимъ скорше туды выправити; тамъ всѣ рôвнй, тамъ для милои згоды не говорять вже нѣякимъ языкомъ, а задля рôвного пôднесеня добробыту всѣхъ, нѣхто вже анѣ не убирає ся анѣ навѣть не ѣсть.

Отъ такй гадки мусять мимо волѣ насунутись на голову, коли поглянемо, що дѣе ся нинѣ въ тôй старôй Европѣ. Куды лишь окомъ глянемо, всюды бомбы; бомбы на заходѣ и на всходѣ, бомбы й на полудни; треба ихъ ще лишь на пôвночи, а тогды вже цѣла Европа буде достаточно обложена ними зô всѣхъ сторôнъ свѣта а чудовищне зъявище, яке нинѣ може собѣ вытворити лишь буйна фантазія, зможе перейти въ дѣло.

Очи всѣхъ звернені нинѣ на дінамітовй замахи въ Франціи и длятого мало хто звертає увагу на то, що щось подôбного лагодило ся такожь и на всходѣ Европы, въ Болгаріи. Ото, якъ доносить аґентія балканьска, зробила поліція въ Рущуку ревізію у якогось Вôрменина и выкрыла у него чотирнацять бомбъ наповненыхъ якоюсь выбуховою матеріею и куснями зелѣза. Вôрменина, у котрого тй бомбы знайдено, арештовано и сконстатовано такожь, що вôнъ стоявъ въ звязи зъ двома еміґрантами болгарскими въ Ґалацу въ Румуніи. Дальше слѣдство выказало, що часть тыхъ бомбъ була призначена до Константинополя, щобы тамъ убити султана, а друга часть до Софіи на кн. Фердинанда и болгарскихъ міністрôвъ. Ревізіи вôдбували ся такожь и въ другихъ мѣстахъ болгарскихъ надъ Дунаємъ и въ Варнѣ, але результатъ ихъ ще не звѣстный. Послядъ иншои версіѣ мали власти турецкй въ Константинополи довѣдати ся, що въ Рущуку ладить ся якійсь заговôръ противъ султана и князя болгарского та дали о томъ знати до Софія а власти болгарскй поспѣшились и ще завчасу выкрыли заговôръ та арештували пятнацять осôбъ.

Де шукати жерела нового заговору въ Болгаріи и въ чіихъ рукахъ суть орудіємъ болгарскй еміґранты, того чей доказувати не потреба; россійскій амбасадоръ въ Константинополи Нелидовъ заявивъ препѣ отверто болгарскому аґентови дипльоматичному, Димитрову, коли той зробивши візиту всѣмъ другимъ амбасадорамъ, явивъ ся и у него, що Россія не перестане пôдпирати болгарскихъ еміґрантôвъ. Такъ отже ту ролю, яку сповняють въ заходнôй Европѣ анархісты, приняла на себе отверто на всходѣ Россія.

Але не лишь въ сихъ двохъ сторонахъ Европы проявляють ся замахи дінамітовй и рухъ анархістичный; они прибрали вже й на полудни великй розмѣры. Що дѣялось недавно въ Испаніи, звѣстно загально. Найновѣйшй факты маємо теперь зъ Италіѣ. Зъ Ліворна доносять именно, що тамъ експльодувала вчера по полудни пôдложена въ швайцарскôмъ консулятѣ паперова бомба, наповнена порохомъ, але на щастє не наробила нѣякои шкоды Хто єѣ пôдложивъ, не знати. Въ Римѣ знову и въ другихъ мѣстахъ италіяньскихъ проявивъ ся великій рухъ анархістичный, такъ що власти ажь були змушенй взяти ся до арештовань и вчерашнои ночи арештовано богато проводирôвъ анархістичныхъ.

Въ Франціи наставъ по оногдашнôмъ замаху великій переполохъ, тымъ бôльшій, що показало ся, що подôбнй замахи були й деинде приготовленй. Такъ найдено въ однôмъ домѣ при улици Єнґієнъ, де мешкали лишь самй купцѣ, бляшанну бомбу зъ запаленымъ люнтомъ, а въ церквѣ Сенъ-Етієнъ найдено дінамітъ. Послѣдный замахъ, якъ показуєсь, бувъ вымѣреный противъ кельнера Лерота, котрый выдавъ Равашоля; єму однакожь не стало ся нѣчого, бо вôнъ пôдъ ту пору бувъ въ кухни. Передъ самымъ замахомъ дôставъ вôнъ письмо зъ такою погрозою: „Завтра процесъ Равашоля; памятайте, що месть досягне васъ ще передъ выданємъ вироку".

27

## ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

*Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.*

(Дальше.)

Альфредъ сумно склонивъ голову.

— Ты кажешь менѣ попристати на руцѣ, коли я бажавъ твого серця. Я повиненъ бы цофнути ся, колижь не маю силы.

Михайлина зъ милосердємъ глянула на благородне лице брата, котре вкрывавъ тяжкій але утаєный смутокъ.

— Отже пôйдемо дальше, разомъ? — спытала она.

— Пôйдемо.

Се передслюбне приречене высказане було сумно, тужно; а по нѣмъ слѣдувало довге мовчанє.

— Ты бачишь, яка я щира — вôдôзвалась она — ты оденъ зъ моихъ устъ довѣдавъ ся тайны. Повторяю тобѣ ще нинѣ, що я кохаю єго. Не вмѣняй менѣ у зло моєи туги, анѣ привязаня, анѣ смутку мого. Хто знає, я буду боротись зъ собою. Теперь ты маєшь мою приязнь и прихильнôсть сестры.

— И се менѣ дороге, коли нѣчого бôльше не можу мати.

— Слюбъ нашъ вôдбуде ся тихо, скромно и лише при родинѣ. Потôмъ поѣдемо до Скалы. Не робѣмъ анѣ великихъ приготовлень, анѣ шумного весѣля. Чи такъ буде добре?

— Роби собѣ, що хочь, я пристаю на все.

На тôмъ скôнчила ся передслюбна умова. Але ґрафъ не мôгъ поняти, длячого Міся и Альфредъ конче забажали тихого и майже тайного весѣля. О се була дуже велика борба, але Міся таки поставила на своѣмъ. Зъѣхало ся лишь кôлька свояковъ, панѣ Кристина и єѣ донька. Слюбъ вôдбувъ ся рано въ каплици, а по обѣдѣ вôдъѣхали молодята до Скалы, такъ якъ того Міся бажала.

То було трохи на англійскій способъ, тому ґрафъ не мавъ нѣчого противъ того; чужина все єму подобала ся, чужй звычаѣ уважавъ вôнъ добрыми.

Житє молодого подружя було тихе, спокôйне, сказатибъ можна: щасливе, колибъ се слово щастє не мало значѣня великого, значѣня такого, що слово, якимъ ово означаєсь, не высказує цѣлои єго ваги Отже не було то щастє, лише спокôй. Обоє не змѣнили анѣ способу житя, анѣ настрою, анѣ думки. Поглядаючи на нихъ старый ґрафъ говоривъ звычайно, що не видѣвъ въ житю своѣмъ такъ добре выхованого товариства, такъ прилично щасливыхъ людей. И такъ вôнъ тымъ дуже тѣшивъ ся, такъ дуже зворушило то єго, що не могучи стравити свого щастя и штрасбурского паштету зъ больоньскими сальцесонами, котрыхъ споро зъѣвъ разъ на сѣданє, захорувавъ, поблагословивъ дѣтей и померъ.

Мы не чуємо ся въ обовязку анѣ описувати вылитй сльозы, анѣ величавый похоронъ и похвальну проповѣдь, анѣ суту стыпу. Небавомъ по похоронѣ Михайлина вôдступила своякамъ Остапа кусень ґрунту и увôльнила ихъ зовсѣмъ зъ пôдданьства. Въ той спосôбъ показала она, що ще тямить про него. Альфредъ причинивъ ся до того доброго дѣла тымъ, що увôльненымъ давъ значну запомогу. Молоде подружє перенесло ся зô Скалы, села знаного намъ зъ сеи повѣсти.

Михайлина остала спокôйно сумною. Альфредъ працювавъ. Потайнымъ способомъ старавъ ся дôзнатись дещо про побутъ приятеля, але дармо. Кôнчило ся десять лѣтъ, якъ мы сказали высше, а годѣ було довѣдатєсь ся, що зъ нимъ стало ся.

### X.

Чудовый ранокъ весняный свѣтивъ надъ, чарôвнымъ Подôлємъ. Трембецкій сказавъ про сю краину, що она плыве медомъ и молокомъ, такъ она яснѣла теперь бôльше, якъ своимъ богатствомъ, бо безсмертною красою. Єѣ горбки и горы, скалы, яры, потоки, рѣки, долины старй розваленй замчиска, та зеленй дубовй лѣсы були въ цѣлôй молодечôй красѣ.

Далеко на всходячôй хмарѣ бѣлѣли вежѣ Камѣнця, высока домініканьска поважна дзвôнниця и высокій катедральный мінаретикъ; и товпа домôвъ, що стисненй на той дивно выроснôй скалѣ неначе туллять ся до себе и свѣдчать про небезпечнôсть вôдъ Турка

Близше надъ острокруглыми вершками своихъ баштъ чорнѣє старе замчиско. Повôзъ запряженый шестернею зближає ся до мѣста, а зъ него выглядає цѣкаво гарный мужчина, и ще гарнѣйша женщина Щоразъ лѣпше видко нагромадженй на скалѣ муры,

Мимо того процесъ Равашоля и его товариша Сімона вôдбувъ ся вчера а прокураторъ, Кесней де Борепе(ръ), вносивъ для обохъ кару смерти. Розправа вôдбула ся при надзвычайныхъ мѣрахъ осторожности. Палата справедливости була обсаджена доокола войскомъ и поліціею а до салѣ не впускано нѣкого крôмъ свѣдкôвъ. Розправа тревала до пôзна въ ночи а якъ выпавъ вырокъ, до си ще не знати, хочь нема сумнѣву, що оба виновники будуть засудженû на кару смерти.

# Рада державна.

Вчера вôдбуло ся перше засѣданє Палаты пословъ при великой участи ее членôвъ, хочь засѣданє само мало бути не займаюче, позаякъ предложено справы лишь поменшои ваги. Вôдчитано такожь письма міністрôвъ справедливости и скарбу, въ котрыхъ они доносять, що высшій судъ краєвый вôдмовивъ предложеня палатѣ актôвъ слѣдчихъ що до переполоху выкликаного на біржи дня 14 падолиста мин. р. — На кôнци порядку дневного поставлено такожь справозданє комісіѣ изъ внесеня въ справѣ стабілізаціѣ окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ въ Галичинѣ.

Засѣданє закрыто досыть вчасно. Бувъ загальный здогадъ, що Молодочехи поставлять интерпеляцію до міністра справедливости въ справѣ утвореня нового нѣмецкого суду окружного въ Векерсдорфѣ. Слѣдуюче засѣданє назначено на завтра т. є. на четверъ и на сѣмъ засѣданю поставлять Молодочехи внесенє щобы міністра справедливости поставити въ станъ обжалованя; на першôмъ засѣданю не могли они того зробити, бо имъ не ставало ще одного пôдпису до внесеня.

Въ клюбѣ сполученои лѣвицѣ заявивъ мін. Кінбурґъ, що правительство розмежить незадовго два дальшû судовû округи въ Чехахъ, а въ осени зажадає вôдъ сойму уповажненя до дальшого розмеженя. Коли бы же соймъ зволѣкавъ свою ухвалу, або ее вôдмовивъ, то правительство на власну руку переведе розмеженє.

Въ Колѣ польскôмъ вôдбула ся нарада надъ єго становищемъ пôдчасъ першого читаня внесеня дотыкаючого реформы податкôвъ. Ухвалено полишити выборъ бесѣдникôвъ при першôмъ читаню своѣй комісіи парляментарнôй Проєктъ податковый, кажуть, має бути переданый комісіи податковôй котра замѣсть 24 буде мати 35 членôвъ.

# Переглядъ політичный.

Ее Вел. Цѣсарева австрійска приѣхала вчера рано на корабли „Мірамаре" нинкоґніто до Атинъ и удала ся заразъ до замку въ гостину до королевскои родины.

Удержуєсь поголоска, що буковиньскій президентъ краю ґр. Паче має уступити, а на єго мѣсце прийде шефъ секціѣ Пляппартъ. Такъ само удержуєсь поголоска, що пос. Лупулъ має стати буковиньскимъ маршалкомъ краєвымъ.

Зъ Праги доносять, що Молодоческû послы постановили не выступати зъ Рады державнои и выдали маніфестъ до народу; въ котрôмъ взывають єго, щобы выступавъ въ своѣй обоpонѣ. Narod. Listy ширять знову гадку, щобы цѣлый народъ ческій здержавъ ся вôдъ куреня тютюну и циґаръ та ставленя на льотерію.

Російска праса єсть теперь дуже занята маніфестомъ афґаньского еміра, котрый вôнъ выдавъ до свого народу, а въ котрôмъ поясняє єму, що волить дружбу Анґліѣ якъ Россіѣ, бо Россія, хотячи достати ся до Индіѣ, мусѣла бы конче зруйнувати самостôйность Афґаністану и єго заняти. Російскû ґазеты доказують отже, що той маніфестъ єсть дѣломъ льорда Сальсберого, котрый тымъ способомъ хоче скрѣпити свою позицію въ виду надходячихъ выборôвъ.

Въ добре поинформованыхъ кругахъ берлиньскихъ кажуть, що италіяньска пара королевска приѣде разомъ зъ президентомъ міністрôвъ Рудінімъ до Берлина, взглядно до Почдаму и перебуде тамъ чотири днѣ а вôдтакъ поѣде на одень день до Дрездна.

# Новинки.

*Львôвъ дня 15 (27) цвѣтня.*

— **Громадѣ Рукомышь** въ повѣтѣ бучацкôмъ уделивъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову школы въ Журавинцяхъ.

— **Именованя.** Панъ Міністеръ рôльництва именувавъ рахункового асистента галицкои Дирекціѣ лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ, Стан. Зарѣцкого рахунковымъ офіціяломъ въ X. кл. ранґи, а бувшого рахмайстра надвôрняньскихъ дôбръ, Генриха Пивницка рахунковымъ асистентомъ въ XI. кл. ранґи при тôй Дирекціи. — Панъ Намѣстникъ именувавъ рахункового офіціяла Віктора Креґлера провізоричнымъ ревідентомъ; асистентôвъ рахунковыхъ Казим. Гіршберґа и Іосифа Бѣлеша провізоричными офіціялами; вкôнци рахунковыхъ практикантôвъ Стан. Ромера и Льва Блявштайна провізоричными асистентами рахунковыми въ департаментѣ рахунковôмъ Галицкого ц. к. Намѣстництва.

— **Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ** має, якъ зачувати, выѣхати въ маю на канонічнû візитаціи до холоѣвского деканата и другихъ сусѣдныхъ.

— **Віцепрезидентъ ц. к. краєвои Рады шкôльнои** дръ Мих. Бобжиньскій, звидѣвши середнû школы въ Краковѣ и ґімназію въ Бохнѣ, повернувъ вчора до Львова.

— **Стіпендію артистичну,** изъ сумы 3000 зр. призначенои Соймомъ до розпорядимости Выдѣлу краєвого для молодѣжи образуючои ся въ наукахъ и штукахъ, одержала мѣжь иншими панна Сальомея Крушельницка 100 зр. на дальше образованє ся въ спѣвѣ. Изъ згаданои сумы надѣлено крôмъ того одну стіпендистку 400 зр. а пять стіпендистôвъ або стіпендистокъ по 200 зр на образованє ся въ малярствѣ, прочû же одержали по 100 або 50 зр.

— **Свяченє въ ремѣсничôмъ товариствѣ „Зоря" у Львовѣ.** Въ проводну недѣлю зôбрали ся въ льокали товариства „Зоря" члены дѣйстнû, почестнû и запрошенû гостѣ и по вôдспѣваню „Христосъ воскресе" обдѣлились свяченымъ яйцемъ. При столѣ пôшли живû розмовы и численнû тоасты, котрû розпочавъ голова товариства п. В. Нагôрный за долю и моральне воскресенє Руси. Опôсля промавляли члены пп. Ковальскій, Васѣка, Мартиновъ, о. Чапельскій и дръ Кость Левицкій а п. Ставниченко, голова комітету, устроюючого вечерницѣ и аматорскû представленя внѣсъ ще тоастъ въ честь академічного товариства „Ватра", котрого члены стають „Зорѣ" въ помочи. Секретарь „Ватры" п. Ярычевскій вôдповѣвъ на той тоастъ подякою. Всѣхъ осôбъ було на свяченôмъ около 50 а вечеромъ вôдбула ся товариска забава.

— **Еміґрація.** Краковска поліція придержала дня 23 с. м. 4-охъ еміґрантôвъ зъ повѣту мѣлецкого, що выбрались до Америки.

— **П. Евгеній Гушалевичъ,** звѣстный нашъ артистъ-спѣвакъ, що доси спѣвавъ въ театрѣ въ Прешбурзѣ выступавъ пôдчасъ Великодныхъ святъ въ театрѣ Колля въ Берлинѣ въ роли Арнольда въ оперѣ Вільгельмъ Тель.

— **Крадѣжь срѣбла.** Оногды вломали ся до мешканя Натана Маєра при ул. Млынарскôй якûсь злодѣѣ, розбивши вôконницѣ и шибы у вôкнѣ, та покрали столову посуду срѣбну вартости 400 зр Поліція арештувала двохъ людей, яко сильно пôдозрѣныхъ о ту крадѣжь.

— **За дефравдаціи мытовû и податковû** засудивъ вѣденьскій судъ присяжныхъ комісаря фінансового зъ Сучавы, Тобінку, на 2 роки тяжкои вязницѣ.

---

церкви и руины, щоразъ лѣпше видко величавый замокъ.

Вкôнци зсѣли зъ повозу и пѣшки перейшли частину дороги, що дѣлила ихъ вôдъ такъ званого Чортôвского мосту. На лици ихъ знати було зворушенє, якого дôзнає кождый на видъ несподѣваной чудовои картины природы. Чортôвскій мôстъ се певно зъ турецкихъ часôвъ творъ, що вяже мѣсто зъ давною крѣпостью; грубый, незвычайно высокій муръ вузкимъ просмыкомъ веде зъ замку до властивого Каменця. Сподомъ шумить рѣка, що обôгає довкола скалу, а хатины розсыпанû въ долѣ бѣлѣють декуды, попричѣплюванû до стѣнъ гôръ, мовь ластôвячû гнѣздочка. Видъ чудовый!

Не диво, що Альфредъ и Міся стояли тутъ довго задуманû и одушевленû.

Та се тôлько першій видъ гарного Каменця. Цѣлый день потôмъ мусѣли зъ цѣкавости обходити сû памятки минувшины, сю дорогу давну старинность, котра якъ все на свѣтѣ скидає помалу стару одежу, щобы надѣти нову, стирає зъ чола памятки, щобы инакше пристроити ся.

Не знаю, чи котре зъ нашихъ мѣстъ може похвалити ся такимъ числомъ славныхъ памятокъ, якъ Каменець. На кождôй улици застановляють тебе то старû гербы, рытû на камени, то написи, то знаки, то переказы. Довкола чудовû руины оборонныхъ мурôвъ, баштъ, мосту званого Прогулькою, гарныхъ брамъ, задержують чоловѣка и кажуть думати про минувшину. Всюды чудовû, великû, пышнû образы природы! Та нѣчимъ не були бы они безъ тыхъ дорогихъ пятенъ, якû стрѣчаєшь на кождôмъ мѣсци.

Ту гербъ, тамъ напись, ту незвычайна будова, знакъ, дата, — здержують, дивують. Въ жаднôмъ зъ нашихъ мѣстъ нема ихъ стôлько и въ такъ рôжныхъ часôвъ. Ту попри Станіславôвскихъ видко Ягайлоньскû орлы и турецкû числа. На Польскôй Брамѣ старû гербовû знаки говорять до тебе языкомъ XVI вѣку. А ось дôмъ, въ котрôмъ пробувавъ король Станіславъ Августъ; бѣдный домикъ, нема чимъ хвалити ся. На кратахъ другого дому видко гербы литовскои княжои родины. Зъ руинъ судового дому надъ вôкнами, говорить ще до тебе поважный, величавый голосъ минувшости: Nolite iudicare! (Не судѣть другихъ!) А ту мовь на глумъ надъ дверми будынку, що служивъ до нарадъ шляхотскихъ, вмуровано камѣнь зъ написею: Domine, conserva nos in pace! (Господи, держи насъ у мирѣ!) Хтожь се таку дотепну напись примѣстивъ ту? и сю просьбу мешканцѣвъ, гнобленыхъ Туркомъ, змѣнивъ въ зъѣдливый оклик?

Почавши вôдъ Карвасарôвъ, вôдъ польскихъ хуторôвъ, на кождôмъ кроцѣ дивуєшь ся памяткамъ и ихъ множеству, нагромадженому на такъ малôмъ просторѣ. У Вѣтрянôй брамѣ, котрою зъ польскихъ хуторôвъ доѣзджає ся до мѣста, застановляє напись, а ще бôльше останки крытого моста и гарныхъ руинъ. Зъ вôдси чудовый видъ! Тû скалы, обтятû наче людскою рукою въ простû стѣны, покраянû стежками, выглядають мовь велике муравлиско, середъ котрого снують ся малû мурашки. Що за видъ зъ валôвъ! А всюды майже кождый камѣнь, що єго ногою трутишь, може мохомъ зарослый, замазаный, залѣпленый, ушкодженый, знѣвеченый нарокомъ — мѣстить напись, памятку.

Двѣ незвычайнû и єдинû у насъ памятки по Туркахъ, звертають передовсѣмъ на себе увагу. Єсть се чудово-гарна въ своѣмъ родѣ проповѣдниця въ Домінікаьскôмъ костелѣ, выкута зъ однои величезнои брилы ґраніту. На вершку ее находить ся напись зъ алькорану. Рисунокъ ориґінальный, выконане дуже добре; взагалѣ трудно описати сю проповѣдницю, треба ее видѣти. Шкода, велика шкода, що ее нещасливо побѣлено, що въ серединѣ поставлено ангеликôвъ. Треба було задержати ее такою, якою була, безъ найменшои вôдмѣны. Христіяньскій священикъ, проповѣдуючій зъ того мѣсця, бувъ бы найбôльшою прикрасою сеѣ проповѣдницѣ.

А въ катедрѣ, мовь свѣчка прилѣпленый до ее боку, тоненькій, высокій, выбѣгає въ гору прегарный мінаретикъ. На вершку єго бувъ пôвмѣсяць и тамъ оставъ: але на мѣсяци поставлено Матерь Божу. Що за поетична думка! Въ нутрѣ крутû сходы, котрыхъ єсть майже пôвтораста, ведуть на маленькій ґанокъ, зъ котрого турецкій муезинъ кликавъ на молитву. Темне, величаве нутро катедры, старе ее склепленє, роблять такожь велике враженє.

(Дальше буде).

— **Голосоване бляшками.** Яка панувала громадска господарка въ Добромили, найлѣпшимъ доказомъ то, що по послѣднôмъ выборѣ до рады громадскои въ 1891 р., котрый также не принѣсъ нѣчого доброго ц. к. Намѣстництво ажь видѣлось спонукане розвязати въ груднѣ того року раду громадску и установити тамъ комісаря правительственного въ особѣ пов. комісаря п. Соколовского, котрый упорядкувавши громаду, розписавъ зъ початкомъ сего мѣсяця нові выборы. Ходило теперь о то, щобы не одна лишь часть громадянъ мала перевагу въ радѣ и длятого утворено комітетъ христіяньскій, до котрого также запрошено комісаря повѣтового п. Пашкудского. Коли вôдтакъ удало ся вже всѣхъ зорґанізувати, розходило ся ще о то, щобы при голосованю картками не дѣялись нѣякі надужитя, щобы нѣхто не вычеркувавъ именъ на карткахъ. За радою п. Пашкудского — якъ доносять до Przegląd-у — приказано выбити на 250 бляшкахъ имена христіяньскихъ кандидатôвъ въ третого круга, а коли вôдтакъ прийшло до голосованя, всѣ 250 выборцѣвъ, якъ одень мужь вôддали свои бляшки до урны выборчои. Додати ще потреба, що комісія выборча поступала собѣ зъ всякою безсторонностію, и енерґією бо коли привезено одного недужого выборця, що нé мôгъ выйти на поверхъ, то комісія въ цѣлôмъ комплєтѣ зôйшла до него на долину и вôдобрала голосъ. Такъ отже мае теперь Добромиль нову раду, въ котрои всѣ добромыслячі люде въ громадѣ вдоволені.

— **Страшною смертію** згинувъ въ Марджинѣ на Буковинѣ въ тартаку робôтникъ, Никола Скечукъ. Наблизивъ ся неуважно до паса вôдъ машины, котрый хопивши его, кинувъ пôдъ колеса, а колеса поторощили нещасливого.

— **Новый рôдъ обманьства.** Прокôпъ Семчишинъ якъ самъ призиавъ ся на поліціи, обманувъ два разы колєктантку при Городецкôй улици, Рову Кнопфъ въ той способъ, що фальшувавъ льотерійні картки, вытираючи вписані числа ґумою, а вписуючи натомѣсть числа які выйшли на льотеріи а вôдтакъ приходивъ до неѣ по выплату на ті картки. Обманьства допускавъ ся вôнъ лишь на амба, бо выплата на терно не пôшла бы була такъ легко.

— **Скажені псы.** Львôвскій маґістратъ выдавъ остереженє, щобы, въ наслѣдокъ сконстатованыхъ послѣдными часами кôлькохъ выпадкôвъ скаженины у псôвъ незвѣстного походженя правдоподôбно сѣльскихъ, властителѣ псôвъ не пускали ихъ самопасъ и разѣ якои небудь недуги пса, вôддавали заразъ пôдъ обсервацію ветеринарску.

— **Кôлько паперу записано въ процесѣ Фаркаша?** Вôдгомôнъ зъ голосного свого часу процесу Мелхіора Фаркаша, котрый хитрымъ способомъ выгравъ бувъ на льотеріи кôлька сотъ тысячѣвъ и вôдтакъ за то обманьство дôставъ ся до криміналу, давъ ся теперь почути въ угорскôмъ парляментѣ. Пôдчасъ процесу въ Темешварѣ боронивъ Фаркаша Кароль Етвешь, котрый єсть также посломъ, и оскорбивъ тогды судью слѣдчого Боварого яко урядника. Боварі запôзвавъ Етвеша и справа оперла ся теперь ажь передъ парляментарною комісією для ненарушимости посольскои, котра вызначила референта и припоручила єму прочитати всѣ акты зъ процесу Фаркаша, щобы зъ нихъ переконати ся, чи єсть яка пôдстава и потреба выдати Етвеша судови. Бѣдный референтъ анѣ не сподѣвавъ ся, яка жде его тяжка робота. Вже коли перший разъ процесъ Фаркаша скôнчивъ ся и вôнъ вôдкликавъ ся до найвысшого суду въ Будапештѣ, прислано туды зъ Темешвару всѣ акты зъ процесу, котрыхъ призбирало ся тôлько, що ихъ треба було великимъ возомъ завезти до найвысшого трибуналу, а урядникъ, котрому поручено здати зъ нихъ справу, мусѣвъ ихъ читати ажь цѣлыхъ чотыри мѣсяцѣ день въ день. Акты вернули вôдтакъ назадъ до Темешвару, процесъ ще разъ переведено и остаточно призбирало ся ихъ тôлько, що референтъ парляментарнои комісіѣ буде мусѣвъ читати ихъ день въ день що найменше два роки. Робота видко не легка; тымчасомъ и Фаркашъ вôдсидить свою кару та стане порядным шевцемъ, бо вôнъ теперь учить ся въ криміналѣ шевства.

— **Мужь а заразомъ и судья.** „Рѣчь дѣє ся, розумѣєсь въ Америцѣ, въ Йовѣ. Тамъ жиє собѣ фермеръ Франкъ Ґрінматъ, котрый єсть мировымъ судьєю для мѣсцевостей Перрі, Тавншіпъ Плімавсъ-Кавнті и Йова а заразомъ и директоромъ школы для свого округа. Учителька однои изъ школъ, молода, хороша дѣвчина мешкала у директора и харчувала ся у него. Панъ директоръ, дбалый про добро своєѣ учительки, вôдвозивъ єѣ иногдѣ пôдчасъ непогоды до школы и взагалѣ заявлявъ ѣй прихильность, що стало паню Ґрінматъ дуже гнѣвати. Ба, гнѣвъ єѣ дôйшовъ до того, що она одного дня прогнала учительку зъ дому а свого мужа здорового выбила. Але трафила на свого. Панъ Ґрінматъ бувъ прецѣ мировымъ судією и яко такій приказавъ паню Ґрінматъ приставити собѣ до суду. Пôславъ отже по ню свого паробка, Біля Отта, котрый бувъ заразомъ и поліціяномъ та приказавъ єму на силу привести до суду паню Ґрінматъ. Зробивши зъ нею короткій протоколъ, велѣвъ вôдставити єѣ до вязницѣ въ Кавнті вôдданого о 20 миль вôдъ Йовы, и тамъ задержати єѣ, доки ажь лѣкарѣ не сконстатують, чи она здорова на умѣ. Але панъ судья зле обчисливъ ся. Білъ вѣвъ паню Ґрінматъ якійсь часъ, ажь та наразъ кинулась на него и такъ его оббила, що бѣдачиско ледви позбиравъ свои кости, и вернула вôдтакъ домôвъ. Ґрінматъ побачивши жѣнку вже здалека и знаючи, що его не чекає нѣчого доброго, утѣкъ заздалегôдъ до сусѣдôвъ и тамъ теперь роздумує якъ бы свôй засудъ на жѣнцѣ выконати, але ледви чи то єму удасть ся.

# Всячина.

— **Якъ высоко въ гору несе ся голосъ?** Француский ученый Каміль Флямаріонъ робивъ зъ бальона обчисленя, до якои высоты въ гору несе ся голосъ и ствердивъ, що свистъ льокомотивы доходить до высоты 3000 метрôвъ, гукъ выстрѣлу карабінового до 1800 м., голосъ людскій 1000 метрôвъ высоко. Ряйкане жабъ доходить найвысше 900 м., цвѣркане сверщкôвъ чути на 700 м. На высотѣ 500 метрôвъ чує воздухоплавець ще выразно кожде слово зъ долины, однакъ на долинѣ голосу зъ горы зрозумѣти не можна, коли бальонъ пôдойме ся понадъ 1000 метрôвъ у воздухъ.

— **1.350,000000,000000** або 1.350 біліонôвъ срѣбныхъ ґульденôвъ. До одного изъ вѣденьскихъ фінансістôвъ, звѣстного изъ своеи доброди̂йности, прийшовъ сими днями якійсь бѣдный студентъ и сказавъ єму, що коли дôстане вôдъ него пятку, то вôнъ покаже єму способъ, якъ бы добути 1.350 біл. срѣбр. ґульд. Банкиръ взявъ цѣлу ту рѣчь за жартъ и обѣцявъ дати пятку, коли студентъ подасть єму той способъ. Тогды почавъ студентъ доказувати єму и говоривъ: Вже сто лѣтъ тому назадъ вôдкрывъ хемікъ Проустъ срѣбло въ водѣ морскôй а другі хеміки доказали, що одень метеръ кубічный морскои воды мѣстить въ собѣ 10 міліґрамôвъ срѣбла, отже 100.000 метрôвъ кубічныхъ одень кільоґрамъ срѣбла. Зъ того выходить, що одень кільометеръ воды морскои мае 10.000 кільо срѣбла, зъ котрого можна бы выбити 900.000 ґульденôвъ срѣбныхъ. Всѣ моря на земли займають 374.000.000 миль квадратовыхъ, а рахуючи глубину моря пересѣчно на 4 кільометры, покаже ся, що море займае 1.500 міліонôвъ кубічныхъ кільометрôвъ, зъ котрого можна бы добути 1.350 біліонôвъ срѣбныхъ ґульденôвъ. Бакиръ усмѣхнувъ ся на то, а даючи студентови пятку, додавъ: Крôмъ того дôстанете ще половину чистого зыску зъ проєктованого вами предприємства.

# Господарство, промыслъ и торговля.

Станъ засѣвôвъ въ Австріи. Австрійске міністерство рôльництва оповѣстило справоздане постанѣ засѣвôвъ ажь по день 16 цвѣтня. Що до озимины, про котру досыть много добрыхъ вѣстей надослано, доносять ще таке: „Вправдѣ добре выйшла зъ зимы, але через довгу о суху вже помарнѣла". Крôмъ того нарѣкають на перезимоване тамъ, де було пôзно засѣяне жито. Ся обставина вплынула лихо на то, що пôзнѣйші засѣвы задля посухи въ пôзнѣйшôй осени зле зôйшли, и длятого не мали досыть опору въ зимѣ. По части злый, рѣдкій станъ такихъ засѣвôвъ, котрі добре выйшли зъ зимы, дасть ся тымъ пояснити, що значне тепло заразъ по стаяню снѣгôвъ за скоро побудило веґетацію а дальшому ростови значно пошкодили довша посуха, приморозки нôчні и студені вѣтры.— Рѣпакъ симъ разомъ менше потерпѣвъ анѣжь озимина, а то певно задля того, що сѣяно его скоро въ осени, коли ще було вохко (серпень, вересень) и для того сильно вступивъ пôдъ зиму. — Управѣ ярыхъ засѣвôвъ дотеперѣшна весна дуже спріяла. Управу почали зъ початкомъ цвѣтня и можна було продовжати безъ найменшои перешкоды. Управа яреи пшеницѣ, ярого жита, ячменю, вôвса, стручковыхъ овочѣвъ, а также цурковыхъ буракôвъ — або покôнчена до Великодныхъ святъ, або вже кôнчить ся. Коло бульбы и кукурузы порають ся въ полудневыхъ околицяхъ и въ Буковинѣ. Вже не конче послужила ярымъ засѣвамъ посуха, бо не могли добре набрати силы передъ дощами, які зачались пôдъ Великодні свята. Дерева овочеві мають декуды богато, але по по найбôльшôй части лишь середно завязкôвъ овочевыхъ. Дуже добрі справозданя надослано зъ Буковины, Стиріѣ и Тиролю; злыхъ справозданя нѣзвôдки не надослано.

# ТЕЛЕГРАМЫ.

**Вѣдень** 27 цвѣтня. Мін. Ґавчь одержавъ велику ленту ордера Леопольда. — На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ одобрено выбôръ пословъ Перґельта, Плажека, Козебродского и Супука. — Молодочехи постановили поставити внесенє на ставленє міністра справедливости передъ судъ за нарушенє закона зъ 11 червня 1868 р., через розпоряджене міністеріяльне о заснованю суду повѣтового въ Векельсдорфѣ. До поставленя такого внесеня треба 40 пôдписовъ, пôдчасъ коли Молодочехи мають всего лишь 35 пôдписовъ.

**Берлинъ** 27 цвѣтня. Вчера вôдбула ся у соціяльныхъ демократôвъ и анархістôвъ ревізія; арештовано 20 людей.

**Парижь** 27 цвѣтня. Равашоля и Сімона засуджено на цѣле житє на тяжку роботу примусову. Вчера арештовано якогось чоловѣка именемъ Франсоа, званого также Франсі, котрый мае бути коли вже не виновникомъ, то бодай спôльникомъ виновника експльозіѣ въ реставраціи Веріого. Арештовано также анархіста Ляпейра.

**Дармштадтъ** 27 цвѣтня. Приѣхала тутъ анґлійска королева Вікторія въ супроводѣ кн. Генриха Батенберґского и его жены.

**Петербургъ** 27 цвѣтня. Запальні проявы у міністра Ґірса уступають поволи и вôнъ приходить до силъ.

**Софія** 27 цвѣтня. Кн. Фердинандъ болгарскій выѣхавъ въ справахъ родинныхъ до Вѣдня.

# Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

| 27 цвѣтня | Львôвъ | Терно-пôль | Пôдволо-чиска | Ярославъ |
|---|---|---|---|---|
| Пшениця | 9 25 10 25 | 10·25 10 80 | 10 50 11·50 | 10·50 11·50 |
| Жито | 8.— — 8 25 | 8 90 9 20 | 8 80 9 25 | 9.15 9 55 |
| Ячмѣнь | 6 50 — 7 — | 6 — — 7 25 | 6· — — 7·05 | 6 50 — 8·— |
| Овесъ | 7 — — 7 25 | 6 50 — 7·15 | 6 25 — 7·— | 7·25 — 7·85 |
| Горохъ | 8 25 9 75 | 6 — 7 — | 6·— 11·— | 7 — 12·— |
| Выка | 5 75 6 25 | —·— —·— | —·— —·— | —·— —·— |
| Рѣпакъ | 10 — 10 75 | 11 — 12 50 | 10 90 12 40 | 11·50 12·50 |
| Хмель | —·— —·— | —·— —·— | —·— —·— | —·— —·— |
| Конюшина чер | 55 — 68 — | 48 — 64 — | 45 — 65 — | 51 — 66·— |
| Конюшина бѣла | 55·— 80 — | 50·— 75 — | 49 — 72 — | 55·— 76 — |
| Оковита | —·— —·— | —·— —·— | —·— —·— | —·— —·— |

# Надôслане.

## Публична подяка.

Мужь мôй бл. п. Яковъ Лінкъ, померший дня 15 м. м., обезпечивъ житє свое на значнѣйшу суму въ **Пештеньскôмъ Заведеню** обезпеченъ **„Foncière"**. Товариство тото, ведене засадами правдивои ліберальности, выплатило менѣ обезпечену суму сейчасъ по предложеню вôдповѣдныхъ документôвъ, въ способъ гôдный всякого признаня, такъ що чую ся зъобовязаною публично зложити слова моеѣ щирои вдяки.

Львôвъ, въ цвѣтни 1892 р.

66 *Матильда Лінкъ*, вдова.

**Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.**

# ИНСЕРАТЫ.

## Експедиція мѣсцева

# НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

## „БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

**улиця Кароля Людвика, ч. 9.**

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

**Инсераты** („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

## БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть въ найкоротшôмъ часѣ усороняє веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагоднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

8

## ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

## КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

**4½% на рôкъ.**

Антикварска оферта.

## МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

**зр. 96 зр. 55.**

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Австрійско-угорска

## FINANZ-KUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обємъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѝ и господарскѝ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѝй формѣ нашъ зббльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѝ на насъ накладає побôльшенє обему, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти больше розповсюдненє.

Число пробне даромъ.

*Рôчна предплата за 52 богатѝ змѣстомъ числа* **1 зр.**

**Адмініcтрація:** Wien, I. Wollnerstrasse 11.

**ПРИГОТОВЛЕНЄ**

на

## ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

почнає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

**Frisch,** Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женѝ и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

**Проґрамы даромъ.**

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

**у Львовѣ.** 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.